

Preobrazba započinje kad otočani na pučini ugledaju svjetlo – lumin koji izgara pred Tajnom Svetišta i otkriju duhovna prostranstva, biblijske i starinske staze svojih praotaca, i more, svoje more, kozmičko more, Crveno.

U trenutku kad se u Noći Prijelaza smrt čovjekova dotakne Kristove smrti, objavi se Otajstvo Božje zaodjenuto u sjaj, obriše suzu stvorenju s obraza i primi ga u novo postojanje. To se u drami dogodi čovjeku, zrnu pšeničnom i mrtvom tijelu leptira na pijesku morske obale.

Otok se zatim žurno zaputi iz morske pustinje do mjesta u kojemu je noć najbliža svitanju.

I nastupi čas tajanstvenog buđenja moje zemlje, kad sunce u svitanju rasplamsa otočka brda i more postane crveno, svako stvorenje taknuto suncem izgubi svoju mračnost, a rađanje zore po brdima otočkim poprimi božanske obrise.

Tad svi otočani, koji se krstiše morem, vodama slanim, zapjevaše hvalospjev:

„Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova. Amen! Amen! Aleluja!“

Ivo Nižić

ZADNJA POSTAJA

pasionski oratorij

Autor teksta i glazbe: Ivo Nižić

Režija: Ana Dalbello

Scenograf i majstor svjetla: Luka Košta

Izvode:

Mješoviti pjevački zbor Condura Croatica Zadar

Udruga žena Luzor Preko

KUD Preko

Dirigent: Ivo Nižić

Solisti

Jelena Rušev Mogilevskij

Nevija Pavić

Jasna Košta

Milena Petani

Dječji glas

Luka Marnika

Lovre Dušević

Mateo Marnika

Zdenko Stipčević

Tekst interpretiraju

Frano Markulin

Vitomir Višić

Davor Stipanov

Tonko Gregov

Martina Pedišić

Marta Lončar

Djeca

Laura Nižić

Minja Mazić

Ivan Pedišić

Zadnja Postaja

Napisao i skladao: Ivo Nižić

Režija: Ana Dalbello

Drama ovog pasionskog skazanja odvija se na otoku koji pluta morskom pustinjom, stazama tmina, noseći u sebi sudbinu zavičaja, domovine, kozmosa.

Naš je otok inače svojom veličinom, obilježjem, brdima i crkvama sličan otoku Patmosu na kojemu je pisana Apokalipsa, knjiga sadašnjosti i vječnosti. Jeka te knjige odzvanja po školjima i morima.

Velebni križ dominira prostorom ovog skazanja (umjetnička kreacija Roberta Košte) u kojeg su reljefno utisnute slike *sedan crikvic na školju* - crikva Gospe od sniga, Sv. Lovrinca, Gospe Luzarice, Sv. Petra, Sv. Fume, Sv. Lovre *pod Velin brigun* i Vele Gospe.

Svaka crikva nosi na Zadnju postaju breme svoje smrti: smrt oca, dva brata, dvije sestre, mučenička smrt redovnika glagoljaša i mladog bogoslova opisana metaforom velebnih stabala otočke baštine, smrt žena lavandiera i smrt Isukrstova u koju su ukopane sve smrti otočke.

Svih sedam smrti odjek su bezdana, agonije i potresne žalosti otočana.

Ima li druge obale?